

slagsstillerne også. Vi har jo netop arbejdet med de stille unge i satspuljeforhandlingerne, og vi har haft et godt samarbejde.

Det er heller ikke sådan, at der ikke sker noget i kommunerne, men der er selvfølgelig kommuner, der gør det væsentligt bedre end andre, og vi skal samtidig huske på, at der i Danmark er forskellige problemer, alt efter om det er i de store byer eller i mindre provinsbyer. Derfor er det vigtigt, at der vises en høj grad af tillid, ligesom der også skal være fleksibilitet i det, der bliver lovgivet om, for ellers bliver det jo bare bureaukrati og signalpolitik, og det er der jo ingen der ønsker.

Det, som vi har diskuteret i Dansk Folkeparti, er, hvordan vi ser de stille unge og de utilpassede unge; hvordan vi bliver opmærksomme på denne gruppe, inden vi ser piger og drenge, der skærer i sig selv. Vi kender også til, at når de unge virkelig kalder på hjælp, gør de det ofte med et selvmordsforsøg, og det jo netop det, vi skal forhindre.

Vi er meget optaget af, hvordan folkeskolens placering er i forhold til disse problemer. Derfor mener vi, det er vigtigt, at netop folkeskolelærerne i forbindelse med deres uddannelse får et større indblik i de signaler, som stille, utilpassede unge sender. Men jeg tror desværre ikke på, at firkantet lovgivning på et meget følsomt område altid er løsningen, men at oplysning derimod er meget vigtig. Derfor er vi i Dansk Folkeparti meget enige i forslaget om oplysning til alle 8. klasser, for vi tror faktisk, at det ville flytte rigtig meget. Det ville sætte fokus på spørgsmålet år efter år, både for eleverne og ikke mindst for lærerne. Men hvordan skal det ske? Vi mener, det skal ske meget fleksibelt, men det bør ske.

Med hensyn til tilbud er der faktisk rigtig mange tilbud til unge i dag. Med få klik på musen kan unge komme i kontakt med en del tilbud 24 timer i døgnet, men igen: Oplysning om disse tilbud er selvfølgelig utrolig vigtig.

Der er også lagt op til uddannelse af de frivillige, og her må jeg sige, at jeg godt kan blive lidt i tvivl. Vi er selvfølgelig slet ikke imod uddannelse, og jeg tror også, der ligger en kvalitet i, at unge kan få kontakt til en anden ung og andre, som ikke virker tekniske eller bruger fagudtryk, men er mennesker, som både har lyst til at tale og lyst til at lytte.

Derfor vil jeg sige her til sidst, at forslaget er et rigtig godt oplæg til diskussion. Der er gode elementer i det, og vi vil gerne tilskynde til, at

der arbejdes for det i forslaget, som omhandler oplysning på folkeskoleområdet. Men som helhed kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Det beslutningsforslag, som vi står med i dag, omhandler et emne, som jo desværre er meget aktuelt. Med jævne mellemrum bliver der sat fokus på unge mennesker, der gør selvmordsforsøg. Det er altid dybt, dybt tragisk og rigtig svært at forstå, at unge mennesker synes, at den eneste udvej er at prøve at tage deres eget liv.

De udsendelser, vi senest har set, er udsendelserne om Panodilpigerne, og jeg vil faktisk gerne her i dag sige tusind tak til de unge og de forældre, der har medvirket i de udsendelser, for de har jo netop ved at medvirke i sådan en udsendelse været med til at sørge for, at vi kan snakke om det og aftabuisere det at synes, at livet pludselig bliver så svært, at man egentlig prøver at vælge det fra. Måske ønsker man i virkeligheden ikke at vælge det fra, men selvmordsforsøget er måske nok så meget et råb om hjælp. Derfor er det et meget, meget sympatisk forslag, vi står med, om noget, vi jo alle sammen gerne vil kunne gøre noget ved.

Fra konservativ side kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger. Jeg mener, at de tiltag, der er nævnt her, faktisk er nogle tiltag, som kommunerne har mulighed for at kunne gøre, og som nogle kommuner gør, måske ikke alle kommuner. Og så synes jeg også, at vi skal hæfte os ved, at vi faktisk – nu står jeg lige pludselig og bliver i tvivl om, hvorvidt det er i Sundhedsudvalgets eller i Socialudvalgets regi – er blevet enige om at lave en høring om de her unge og om, hvad vi kan gøre for at støtte op om dem, der lige pludselig synes, at selvmord kunne være en udvej på de problemer, de står over for, og man kunne få en snak med Livslinien.

Men jeg tror, at vi i forhold til de her udsatte unge og især de unge, som måske har det psykisk svært, er nødt til at tage et ansvar på os, også for andre end os selv, og vi er også nødt til at have en snak om en holdningsændring. Overskriften kunne jo også lyde: Har du talt med dit barn i dag? Jeg har prøvet at følge nogle af de her forældre og deres børn, og det tragiske er jo, at forældrene ikke når at observere, at børnene egentlig har det svært. Er vi så stressede alle